

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 636/2018
05.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 457/16 од 12.10.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж 4/18 од 13.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 457/16 од 12.10.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж 4/18 од 13.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 457/16 од 12.10.2017. године окривљени ББ, АА и ВВ оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени и то: окривљени АА на казну затвора у трајању од четири месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.08.2011. до 16.09.2011. године, окривљени ВВ на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.08.2011. до 16.09.2011. године, док је окривљеном ББ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени ББ, АА и ВВ обавезани су да плате трошкове кривичног поступка и то на име трошкова судског паушала износ од по 8.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка да солидарно плате износ од 6.024,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је оштећени ГГ за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 4/18 од 13.02.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Драгане Кажовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића и пресуда Основног суда у Чачку К 457/16 од 12.10.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд понијене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред потпуно измењеним већем, те да првостепени суд одлучи да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао због чега сматра да је пресудом повређена одредба члана 453. овог законика, односно на који начин је суд одлучујући о жалби изјављеној против правноснажне пресуде у корист окривљеног другостепеном пресудом изменио првостепену пресуду на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Образлажући овај основ побијања бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим да је кривично дело насилничко понашање учинио у саставу групе као квалификаторне околности, а које радње овог окривљеног као и радње саокривљених су правно квалификоване као кривично дело насилничко понашање учињено у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, док је другостепени суд, не отварајући претрес одбио као неосноване жалбе браниоца окривљеног ВВ и окривљеног АА, при чему је у образложењу побијане пресуде навео да је уважио жалбене наводе и да није прихватио став 1. изреке да је дело учињено у групи јер недостају разлози о томе да су се окривљени удружили ради трајног или привременог вршења кривичних дела, већ да су предметно кривично дело починили у саизвршилаштву, па како другостепени суд, потврђивањем првостепене пресуде без отварања претреса није из чињеничног описа изреке пресуде изоставио да су окривљени поступали у саставу групе, а што је учинио у образложењу пресуде, то је изреку правноснажне пресуде учинио противречном разлозима другостепене пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.